

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Digte. - 1984

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 221.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114464415248/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

7.

Hvor mangel fremmed Egn jeg at besøge faar,
 Hvor mangel kaalder Vind mig under Øjne gaar,
 Hvor mangel salten Søe jeg arme seigle maa,
 Jdelig
 Jeg over dig
 Dog ønsker Hevn at faa.

8.

Din Ubestandighed mig nu flux minder hen,
 Beholt kun derfor frit din ny udkaarne Ven,
 Det allerførste du fra hannem spørge skalt,
 Da gid hand
 J fremmed Land
 En anden har udvalt.

9.

Far vel O falske Sind, og naar dig hendes saa,
 Da tænk jeg kand dis bedre Roe i Graven faa,
 Om din Samvittighed engang kand nage dig,
 Jeg er min,
 Bliv du kun din
 Og hans Evindelig.

125.

Myrtillo Klage-Lied

ine allerliebste Amaryllis, als sie eine lange
 Zeit auf frembde Oerter war verreist,
 vertered paa Dansk af A. B.

[Myrtillo]

Klage-Viise
 over Amaryllis Bortrejse.

1.

Ach Amaryllis hast du denn
 Die Wälder gar verlassen,
 Die ich zum allerbesten kenn'
 Und wandelst frembde Strassen,
 Gedenckst du nicht
 O du mein Licht
 Wie sehr Myrtillo klaget
 Und täglich nach dir fraget?

1.

Ah! Amaryllis har du slet
 Forlat de Skove mange,
 Dem jeg tilfulde kiende[r] ret,
 Nu fremmed Vej vil gange,
 Tænker du ej,
 Lius for min Vej,
 Hvor hart Myrtillo søger
 Og daglig om dig spørger?

2.
 Ob ich die Wiesen schon bey Nacht,
 In Traurigkeit durch gehe,
 So fühl ich dennoch deine Macht,
 Ob ich dich gleich nicht sehe,
 Du bist zwar dort
 An frembden Ort,
 Und kanst dennoch mich zwingen
 Ein Klag-Lied dir zu singen.

3.
 Mein schönstes Lieb, du weist ja wol
 Ohn dir kan ich nicht leben,
 Gefält es dir denn, dass ich sol
 Dem sterben mich ergeben,
 Wol an ich bin
 O Schäfferin
 Bereit nach deinen Willen
 Ein schwarzes Grab zu füllen.

4.
 Den Himmel ruf ich täglich an,
 Zum Zeugen meiner Thränen,
 Dieweil ich gar nichts anders kan
 Als stets mich nach dir sehnen,
 Ich seufftz und schrey,
 O Lieb und Treu
 Kommt, helffet mir gewinnen
 Den Preis der Schäfferinnen.

5.
 Drumb Amaryllis lass doch seyn
 Die abgelegne Wälder,
 Komm über Felsen, Berg und Stein,
 Komm über Flus und Felder,
 [162] Komm eiligst doch
 Eh mich das Joch
 Der Lieb hie underdrücket
 Und jämmerlich ersticket.

2.
 Om jeg de Enge skjønt om Nat
 Bedrøved giennem ganger,
 Jeg føl dog, hvor din Magt har fat,
 Dog dig i sigt ej fanger,
 Vel findes du
 Andensteds nu,
 Og kand mig dog tiltvinge
 En Klag-Sang dig at siunge.

3.
 Min Elskov skjønt, vel veedst du det,
 Jeg ej fra dig kand være,
 Er det din Lyst jeg mig skal slet
 Til Døden henlevere,
 Vel an gesvind
 O Hyrde-ind,
 Som du vilt, er jeg reede
 Den sorte Grav at klæde.

4.
 Jeg Himlen kalder daglig paa
 Til Vidne ov'r min' Taare,
 Med'ns jeg steds intet andet maa,
 End til dig længes saare,
 Med Suk og Skrig
 Kiere uden Svig,
 Kom hielp mig, at jeg vinder
 Præis af de Hyrde-inder.

5.
 Lad blive Amaryll vidt hen
 De Skove, som de ere,
 Kom over Klipper, Bierg' og Steen,
 Ov'r Flod og Mark spadsere,
 Kom hid saa fag,
 Før Elskovs Aag
 Mig gandske undertrykker
 Og jämmerlig borttrykker.

6.
Und kanst du den so schleunig nicht
Abwenden meine Schmerzen,
So bitt ich sehr, O du mein Licht,
Lass doch in deinem Hertzen
Mich nur allein
Vergraben seyn,
So soll michs nicht verdriesen
Abwesend dein genesen.

7.
Jmmittelst leb in guter Ruh,
Und so dich jemand fraget
Wohin! so sprich, den Wäldern zu
Da sich Myrtillo klaget,
Jhn muss ich sehn
Ehe kans geschehn,
So wird mein langes Leiden
Verkehrt in lauter Freuden.

6.
Og kandst du ej saa hastelig
Afvende slet min Smerte,
O! du mit Lius, jeg beder dig,
Lad dog udi dit Hierte
Mig eene vær'
Begravet der,
Saa skal jeg ej fortryde
Fraværels' din at nyde.

7.
Dismidlertid lev i god Fred,
Og om dig nogen spørger:
Hvort hen? saa siig til Skoven ned,
Der som Myrtillo sørger,
Ham maa jeg see,
Ak kand der skee
Min Væ og Længsel leede
Blev da vendt til klar Glæde.

126.

2] *Daphnis* Kommer fra fremmede Steder
och beklager Sin *Galatheæ* fraverelse.

1.
Ach gaar i Sene Tider gaar
Ser an hvad Længsel ieg udstaar
O Skrider fast att ieg kand maa
Till den Som er min Siels Attraa.

2.
Till *Galathe* den *Ædle* Mø
Den Skjønneste paa Jordens ø
Til *Galathe* Som ieg med fliid
Har elschit op aff Vngdoms [t]id.

3.
Nu Kommer Jeg aff fremmed Land
Er Mødig aff det salte Vand

Slet ingen hvile kand ieg faa
Før ieg den Skjønneste Skue maa.

4.
Ach i *Napeer* Som her gaa
J grønne Eng ved klaren Aa
Beretter mig hvor jeg paa Stand
Till min Hyrdinde vandre kand.

5.
Blant eder her Vaar hendis Ro
Att Sanche blomster Altid Jo,
Foruden naar hun sig hensneeg
till mig Som ieg giich med mit Qveg.